

Sygn. akt I C 417/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Żorach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Miłosz Dubiel

Protokolant: Beata Kwietniewska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2019 roku w Żorach

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko W. P.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanej W. P. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 11.618,46 (jedenaście tysięcy sześćset osiemnaście i 46/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 marca 2019 roku do dnia 20 września 2019 roku;
- 2) świadczenie pieniężne zasądzone w punkcie 1 rozkłada na 8 miesięcznych rat, w tym 7 równych rat po 1.452,31 (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt dwa i 31/100) złote każda oraz ostatnią ratę w wysokości 1.452,29 (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt dwa i 29/100) złote, płatnych do dnia 25-go każdego miesiąca, począwszy od miesiąca, w którym uprawomocni się niniejsze orzeczenie z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat;
- 3) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 4) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.929,07 (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia dziewięć i 07/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- 5) wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 417/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 września 2019 roku

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. pozwem wniesionym w dniu 12 marca 2019 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagał się zasądzenia od pozwanej W. P. kwoty 16.364,24 złote z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu podniósł, że roszczenie wynika z umowy pożyczki z dnia 18 grudnia 2017 roku zawartej między pozwaną a (...) Sp. z o.o., z której warunków pozwana nie wywiązała się, czego konsekwencją jest wskazane wyżej zadłużenie, na które składa się niespłacony kapitał pożyczki – 7.808,53 złotych, prowizja za udzielenie pożyczki – 7.777,78 złotych

oraz skapitalizowane odsetki umowne i za opóźnienie – 309,13 złotych i 422,30 złote. Wierzytelność z tego tytułu została nabyta przez powoda w drodze cesji wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 439904/19 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Żorach.

Pozwana w odpowiedzi na pozew uznała powództwo wnosząc o rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 18 grudnia 2017 roku pozwana W. P. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę pożyczki kwoty 8.000,00 złotych na okres do 18 grudnia 2020 roku. Prowizję od udzielonej pożyczki ustalono w wysokości 8.000,00 złotych oraz oprocentowanie w wysokości 10% rocznie. Na wypadek opóźnienia w spłacie pożyczki zastrzeżono możliwość naliczenia odsetek w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych.

Umowa pożyczki k. 60-66

W związku z zaległościami w spłacie pożyczki pismem z dnia 23 maja 2018 roku umowa została wypowiedziana, a jednocześnie pozwana została wezwana do zapłaty kwoty 15.941,94 złotych.

Wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy k.67

Pozwana utrzymuje się z emerytury w wysokości 2.300,00 złotych miesięcznie netto. Jest po rozwodzie, mieszka z teściową, którą się opiekuje w mieszkaniu należącym do córki, która przebywa za granicą. Pozwana ponosi koszty mieszkaniowe, w tym czynsz 610,00-612,00 złotych czynszu, prąd i gaz po 180,00 złotych co dwa miesiące, abonament RTV 264,00 złote rocznie i opłata za telewizję kablową 111,00 złotych miesięcznie. Spłaca raty kredytu po 330,00 złotych miesięcznie. ***Przesłuchanie pozwanej k 82v***

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozytywnym strony pozwanej i wiąże sąd, poza wypadkami wskazanymi w ustawie.

Uznanie powództwa w rozpoznawanej sprawie nie budzi wątpliwości co do faktu zaciągnięcia przez pozwaną umowy pożyczki, braku spłaty pożyczki, skutecznego wypowiedzenia umowy oraz nabycia wierzytelności przez powoda. Okoliczności te zostały przyjęte przez Sąd za wykazane zgodnie z regułą wynikającą z art. 213 § 2 k.p.c. w zw. z art. 212 § 1 k.p.c., a ponadto zostały potwierdzone nie budzącymi wątpliwości dołączonymi do pozwu dokumentami.

Wątpliwości budzi jedynie zasadność obciążenia pozwanej całością kosztów ubocznych związanych z obsługą pożyczki, a to w związku ze skróceniem okresu na jaki umowa została zawarta wskutek jej wypowiedzenia i w tym zakresie przeprowadzono postępowanie dowodowe, tj. z ograniczeniem do wyżej wskazanych dokumentów i na okoliczność faktycznego czasu trwania umowy oraz wysokości kosztów ubocznych pożyczki. Dokumenty te, wobec ich niekwestionowania, zostały uznane za wiarygodne.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Pozwana jest konsumentem, a zatem roszczenie podlega ocenie w świetle ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1528 ze zm), a oceny tej Sąd powinien dokonać z urzędu.

Zgodnie z art. 5 pkt 6a) powołanej ustawy pozaodsetkowe koszty kredytu obejmują wszystkie koszty, które konsument ponosi w związku z umową o kredyt konsumencki, z wyłączeniem odsetek. Na koszty te składają się dwa elementy

– stały obejmujący że część kosztów związanych z udzieleniem pożyczki niezależny od okresu kredytowania, którego celem jest umożliwienie przedsiębiorcom pokrycia kosztów stałych związanych z udzieleniem pożyczki oraz element zmienny uzależniony od czasu trwania umowy mający z założenia odpowiadać realnym kosztom ponoszonym przez pożyczkodawców w czasie trwania umowy (Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw).

Zastrzeżone w umowie odsetki nie przekraczają odsetek maksymalnych wskazanych w art. 359 § 2¹ k.c. Również pozostałe koszty pożyczki, z uwagi na czas na jaki została zawarta umowa, nie przekraczają maksymalnych limitów zgodnie ze wzorem zawartym w art. 36a ustawy. Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, że doszło do wypowiedzenia umowy pożyczki, przez co automatycznie odpowiedniemu skróceniu uległ okres, na jaki została zawarta. Wpływa to na górny limit kosztów związany z okresem kredytowania. Skoro ustawodawca powiązał maksymalną wysokość omawianych kosztów z czasem trwania umowy wyznaczając w ten sposób kryterium oceny ekwiwalentności tego świadczenia, to należy przyjąć, że limit ten należy wiązać nie tylko z umówionym okresem trwania umowy ale z faktycznym czasem jej trwania. Jest to założenie racjonalne biorąc pod uwagę fakt, że ekwiwalentem wspomnianych kosztów, tj. ich zmiennego składnika, jest obsługa pożyczki i nakład z tym związany w całym okresie trwania umowy. Pożyczkodawca może zatem naliczyć omawiane koszty w pełnej maksymalnej wysokości jedynie w przypadku wykonania umowy przez obie strony zgodnie z jej treścią.

Przedmiotowa pożyczka została na okres 3 lat, a okres ten na skutek wypowiedzenia z dniem 23 maja 2018 roku uległ skróceniu do 156 dni. Powódka nie wykazała momentu doręczenia pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, w związku z tym za jedyną możliwą datę należało przyjąć datę pisma zawierającego to oświadczenie. Z tego powodu maksymalna wysokość pozaodsetkowych kosztów pożyczki wynosi 3,032,00 złote #8.000,00 zł x 25% + (8.000,00 zł x 156/365 x 30%)#. Dochodzona pozwem tytułem prowizji kwota 7.777,78 złotych została zatem zawyżona o 4.745,78 złotych i o taką kwotę dochodzoną należność w łącznej wysokości 16.364,24 złote należało pomniejszyć tj. do kwoty 11.618,46 złotych. W pozostałym zakresie powództwo należało uwzględnić.

W konsekwencji zasądzono od pozwanej W. P. na rzecz powoda kwotę 11.618,46 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 marca 2019 roku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu na podstawie powołanych przepisów.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...). Z uwagi na trudną sytuację materialną pozwanej, która została ustalona w oparciu o dowód z jej przesłuchania, zasądzone świadczenie pieniężne rozłożono na 8 równych miesięcznych rat po 1.452,31 złote każda, za wyjątkiem ostatniej wyrównującej raty w kwocie 1.452,29 złote, wszystkie płatne do 25-go dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca, w którym uprawomocni się niniejsze orzeczenie, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Stosownie do wyniku postępowania (wygrana powoda w 71 %) i stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.929,07 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na co składa się w odpowiednim stosunku opłata od pozwu oraz poniesione przez powoda koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wyszczególnione w spisie kosztów k. 73 akt.

Ż., dnia 16 października 2019 roku

SSR Miłosz Dubiel

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. C i kontrolce środków odwoławczych;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;

3. kal. 14 dni.

Ż., dnia 16 października 2019 roku

SSR Miłosz Dubiel